

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/258/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314219419
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4314219419.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Gertrúdou Rennerovou v právnej veci žalobkyne : I. U. F.. XX.XX.XXXX, C., T. A. XX/X Q. - A., zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s. r. o. so sídlom Kuzmányho 29 Košice, proti žalovanému : POHOTOVOSŤ s. r. o. so sídlom Pribinova 25 Bratislava, IČO 35 807 598, o zaplatenie 654 eur, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 436 eur s 8, 15 % úrokom z omeškania ročne od 19.09.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania trovy právneho zastúpenia 156, 14 eur, k rukám právneho zástupcu žalobkyne, do troch dní od právoplatnosti.

V časti o zaplatenie 218 eur sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet súdu na súdnom poplatku 39 eur, do troch dní od právoplatnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa v žalobe podanej 22.09.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 436 eur, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na jej úkor. V žalobe a na pojednávaní uviedla, že so žalovaným uzavrela dňa 19.11.2009 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 500 eur. Poukázala na ust. § 4 ods. 2 písm. g) , h) , i) , j) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého úverová zmluva musí obsahovať obligatórne náležitosti, inak je úver bez Absencia ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „ RPMN „), úrokovej sadzby, termínu konečnej splatnosti úveru , ako aj výšky, počtu a termínov splátok, má žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky 500 eur a nemá nárok na úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata. Táto vec sa viedla pod spisovou značkou 9C/258/2014.

V žalobe podanej 14.11.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa žalobkyňa domáha zaplatenie 218 eur, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného. Uviedla, že dňa 05.09.2011 uzavrela so žalovaným zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 250 eur, ktoré sa zaviazala splácať v 12 mesačných splátkach počnúc dňom 08.10.2011. Ročný úrok predstavuje viac ako 87 %, v zmluve chýba termín konečnej splatnosti úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru, ročná percentuálna miera nákladov, preto je úver bezúročný a bez poplatkov. Úver žalobkyňa použila na osobnú potrebu. V čase uzavretia zmluvy bola dlhoročná starobná dôchodkyňa, do dôchodku išla v roku 1999, starala sa o chorého na lôžko pripútaného manžela, ktorý je tiež poberateľ starobného dôchodku a chcela pomôcť aj deťom. Potrebovala finančnú hotovosť a preto si postupne od žalovaného brala úvery, a to tak, že novým

úverom splatila zostatok na predchádzajúcom úvere. O tom, že v skutočnosti sa žalovaný bezdôvodne obohatil na jej úkor sa dozvedela až po porade so svojim advokátom v auguste 2014. Táto vec sa viedla pod sp. zn. 9C/289/2014.

Žalovaný v písomnom odpore 05.03.2015 žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že žalobkyňa podľa vlastného tvrdenia a zmluvných vyhlásení vstúpila do zmluvného vzťahu z vlastnej vôle, vyhlásila, že sa oboznámila so zmluvou a Všeobecnými podmienkami a s obsahom zmluvy súhlasí. Prehlásila, že informácie, ktoré poskytla žalovanému pred uzavretím zmluvy sú pravdivé, zmluvu uzavrela slobodne, vážne, zrozumiteľne a nie v tiesni. Nie je podstatné, na aký účel skutočne použila finančné prostriedky, ale je podstatné, a aký účel bol úver poskytnutý. Žalovaný nárok sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej dobe, a to dňa 06.09.2014, keďže žaloba bola podaná 14.11.2014. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva, ktorú účastníci uzavreli nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy, z čoho logicky vyplýva, že takáto zmluva nemusí obsahovať RPMN. V čase o zaplatenie 218 eur žalovaný vzniesol námietku premlčania.

Proti platobnému rozkazu Okresného súdu Levice z 17.02.2015 č. k. 9C/289/2014 - 11 podal žalovaný v zákonnej lehote odpor, preto súd nariadil pojednávanie.

Uznesením 14.12.2015 č. k. 9C/289/2014 - 68 v spojení s opravným uznesením 20.01.2016 č. k. 9C/258/2014 - 73 spojil súd obidve právne veci na spoločné konanie a v ec sa vedie pod sp. zn. 9C/258/2014.

Súd konal v neprítomnosti žalovaného, ktorý svoju neúčast písomne ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

Dokazovaním zistil súd tento skutkový stav :

Žalobkyňa so žalovaným uzavrela dňa 19.11.2009 zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX (čl. 4), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 500 eur. Žalobkyňa splácala úver v 12 mesačných splátkach po 78 eur, prvá splátka bola splatná 11.12.2009 a zaplatila podľa výkazu splátok (čl. 5 pv) poslednú splátku 22.09.2010. Na úvere zaplatila spolu 956 eur. V zmluve o úvere je v časti prehlásenia dlžníka o účele úveru zaznačené „ povolanie „. Žalobkyňa sa narodila 30.06.1946, je poberateľkou starobného dôchodku (čl. 70), v čase uzavretia úverovej zmluvy sa dožívala viac ako 63 rokov. Druhú zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX (čl. 5) uzavreli žalobkyňa so žalovaným 05.09.2011, poskytnutý jej bol úver vo výške 218 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 12 mesačných splátkach po 39 eur so splatnosťou prvej splátky 08.10.2011. V časti zmluvy o úvere o prehlásení dlžníka o účele úveru zaznačené „ povolanie „. Podľa výkazu splátok poslednú splátku zaplatila 06.09.2012. Na tomto úvere zaplatila žalovanému spolu 468 eur.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

(ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ Zákona „) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 Zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či predmetné úverové zmluvy sú zmluvami spotrebiteľskými, čiže akým právnym režimom sa spravujú, keď podľa údajov na zmluvách je ako účel úveru označené „povolanie „. Žalobkyňa tvrdí, že úver spotrebovala pre osobnú potrebu a potreby svojej rodiny, žalovaný zase tvrdí, že úver je spotrebiteľský v prípade, že bol poskytnutý na iný účel než na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd

vzhľadom na všetky okolnosti dospel k záveru, že predmetné úverové zmluvy je treba považovať za spotrebiteľské. Je nezmyselné tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa ako starobná dôchodkyňa si zobrala úver na povolanie, pretože zrejme už nepracuje a nebol preukázaný ani jej úmysel sa zamestnať a to ešte v takom zamestnaní, do ktorého treba investovať finančné prostriedky. Podľa názoru súdu žalovaný len účelovo označil ako úveru na povolanie, aby sa zmluvné vzťahy spravovali pre spotrebiteľa nevýhodnejšími podmienkami. Žalobkyňa si uplatňuje svoj nárok vyplývajúci z úverovej zmluvy uzatvorenej dňa 19.11.2009 a 05.09.2011 ako spotrebiteľka, kedy Občiansky zákonník obsahoval ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Nesporne právny vzťah, ktorý vznikol uzavretím zmluvy je absolútny obchod (§ 276 Obchodného zákonníka), avšak právny režim sa spravuje zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., resp. zák. č. 129/2010 Z. z., príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka všade tam, kde je to pre občana - spotrebiteľa výhodnejšie. Tieto zmluvy boli uzatvorené, jedna za účinnosti zák. č. 258/2001 Z. z. a druhá zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže žalobkyňa ako fyzická osoba vystupuje v tomto právnom vzťahu ako spotrebiteľ a žalovaný vystupuje ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu, zmluvy boli vyhotovené na formulári s obsahom a zmluvnými podmienkami vopred pripravenými vrátane úverových zmluvných podmienok bez možnosti meniť text a podmienky zmluvy, patria tieto úverové zmluvy podľa obsahu nepochybne medzi spotrebiteľské zmluvy. Sú to typové zmluvy, v ktorých spotrebiteľ nemá možnosť meniť obsah a podmienky zmluvy. Zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa mal za účel zosúladiť slovenské zmluvné práva s Európskym spotrebiteľským právom, hlavne s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. účinný od 13.04.2006 právne upravil spotrebiteľské zmluvy v § 52 a nasl. a v § 879f ods. 4 uložil spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom jeho účinnosti zosúladiť s ustanoveniami § 53 a 54 do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti. Podľa odseku 4 ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré neboli dané do súladu v stanovenej lehote sú neplatné. S poukazom na uvedené nesporne je treba považovať predmetné úverové zmluvy, ktoré žalobkyňa so žalovaným uzavrela za zmluvy spotrebiteľské, ktoré sa spravujú ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a subsidiárne príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Následne sa aj premlčanie práva posudzuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Vychádzajúc zo záveru, že ide o zmluvy spotrebiteľské, skúmal súd ďalšie náležitosti týchto zmlúv a to zmluvné dojednania. Zo zmluvy uzavretej 19.11.2009 možno zistiť, že neobsahuje obligatórne údaje, ktoré spotrebiteľská zmluva musí obsahovať, inak je bezúročná a bez poplatkov. Predovšetkým v zmluve nie je uvedené RPMN, ročná úroková sadzba, priemerná hodnota RPMN, termíny splátok istiny, úroku a poplatkov. Absencia obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy (§ 4 ods. 2 písm. h, i, j, k) spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť tejto zmluvy. Žalobkyňa zaplatila spolu 936 eur, pričom je j bol poskytnutý úver 500 eur, preto bezdôvodne žalovanému zaplatila o 436 eur viac.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úrok iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Žalobkyňa bez právneho dôvodu zaplatila na úvere viac, než ako žalovaného patrí, žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil a preto musí obohatenie vydať. Súd žalovaného zaviazal na zaplatenie 436 eur. Zaviazal ho aj na zaplatenie úroku z omeškania a to počnúc odo dňa nasledujúce po uplynutí lehoty na dobrovoľné vrátenie plnenia, až do zaplatenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

V časti o zaplataenie 218 eur žalovaný namietol premlčanie, súd preto predovšetkým skúmal, či sa žalovaný úspešne premlčania v tejto časti dovolal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ustanovenie § 107 zakotvuje kombinovanú premlčaciu dobu a to subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu, ktorá je buď trojročná (bezdôvodné obohatenie vzniklo z neúmyselného konania), alebo desať ročná, ak bezdôvodné obohatenie bolo spôsobené úmyselne. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto obohatenia na jeho úkor dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr. Plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor a plynie odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

Žalobkyňa tvrdí, že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedela náhodne až v roku 2014 od svojej známej a následne podrobne až poskytnutím právnej rady jej advokátom. Súd považuje jej tvrdenie za účelové, pretože masívna kampaň o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách prebiehala v sledovanom období práve i voči žalovanej spoločnosti takmer vo všetkých médiách a v tlači prinajmenšom od roku 2009 a je pochybné, aby žalobkyňa nenadobudla už v tom období o tom poznatky. Žalovaná spoločnosť bola medializovaná, spotrebiteľia boli upozorňovaní na jej praktiky pri stanovení úrokov z úverov. Žalobkyňa si od žalovaného zobrala viac ako dva úvery, a tak pri ďalšom úvere už poznala podmienky, za akých žalovaný úver poskytuje. Platí tu dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá začala plynúť 07.09.2012 a uplynula 07.09.2014. Žalobu podala žalobkyňa 14.11.2014, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Súd je toho názoru, že nie je preukázaný úmysel žalovaného sa bezdôvodne obohatiť na úkor žalovanej. Úmyselné konanie je treba jednoznačne preukázať. Je pravdou, že žalovaný pôsobí na trhu s úvermi niekoľko rokov. Ide o podnikateľský subjekt, ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Nepochybne je jeho cieľom aj dosiahnutie zisku zo svojho podnikania, konkrétne z poskytovania úverov z vlastných zdrojov. Nemožno však považovať neuvedenie RPMN v úverovej zmluve ako úmysel získať bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne. Na jednej strane si žalobkyňa mohla vypočítať, koľko „preplatiť“ na úvere keď uzavrie zmluvu s podmienkami, ktoré žalovaný stanovil v úverovej zmluve bez toho či je alebo nie je RPMN v zmluve uvedené, a na druhej strane sa neuvádzaním údajov o RPMN sám žalovaný vystavil hrozbe sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti takéhoto úveru. Len ťažko možno tvrdiť, že sa žalovaný dobrovoľne úmyselne vystavil takému riziku vo vedomí, že v dôsledku neuvedenia RPMN v predmetnej úverovej zmluve nezíska úroky a poplatky z úveru, ale sa mu vráti len suma, ktorú poskytol žalobkyňi, navyše až po určitom dlhšom časovom období. V čase, keď bola úverová zmluva uzavretá už bol zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný, upravoval povinnosť uvádzať v zmluve RPMN a dôsledky absencie tohto údajov. S poukazom na hore uvedené nie je zrejmé, že žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy so žalobkyňou konal úmyselne, keď do zmluvy RPMN, resp. ďalšie obligatórne náležitosti neuviedol s cieľom bezdôvodne sa obohatiť na jej úkor. Vzhľadom k tomu, že nebolo jednoznačne preukázané, že pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy žalovaný úmyselným konaním získal od žalobkyne bezdôvodné obohatenie, súd má za to, že platí dvojročná subjektívna premlčacia doba, ktorá žalobkyňi márne uplynula 07.09.2014.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešnej žalobkyňi priznal súd náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému. Tieto trovy predstavujú trovy právneho zastúpenia za 8 úkonov právnej služby (2 x prevzatie a príprava zastúpenia, 2 x podanie žaloby, 2 x vyjadrenie sa k

vyjadreniu žalovaného, účasť na pojednávaní 09.12.2015 a 10.02.2016 - po spojení vecí) á 7 x 31, 54 eur + 1 x 38, 18 eur - podľa § 13 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. + 3 x 8, 04 eur + 3 x 8, 39 eur + 2 x 8, 58 eur režijný paušál + 20 % DPH, spolu 287, 74 eur; strata času za 16 polhodín x 14, 30 eur, spolu 228, 80 eur, z ktorej sumy si uplatňuje 40 %, t. j. 109, 82 eur; cestovné Košice - Levice a späť na pojednávanie 10.02.2016(0, 183 x 578 km,), z ktorej sumy 168, 85 eur si uplatňuje 40 %, t. j. 59, 08 eur. Takto výška trov za právne služby činí spolu 468, 46 eur s DPH. Žalobkyňa bola úspešná v pomere 33, 27 %, preto odmena predstavuje 156, 14 eur. Neúspešného žalovaného zaviazal súd na zaplatenie súdneho poplatku na účet súdu podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb., keďže žalobkyňa je zo zákona od súdneho poplatku oslobodená.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisaneého súdu na Krajský súd v Nitre

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V Leviciach dňa 10.02.2016